

tölgy a neki meg nem felelő viszonyok között ennek daczára sem fog jobb növekvésnek indulni. Ily körülmények között Frömbling nem lát előnyt abban sem, ha a kocsányos tölgy 20—25 évvel idősebb, mint a körülötte lévő bükk. Legelőnyösebb még az az eset, ha a kocsányos tölgy nagyobb területen tisztán fordul elő és későbben bükkal alátelepítettik.

Egészen másképen viselkedik a kocsánytalan tölgy. Koronája mi hajlandósággal sem bir a korai elterebélyesedésre, hanem a bükkhöz hasonlóan szűkebb nőtérrel is megelégszik. Gyors és a bükköt megelőző hossznövekvése kitart a magasabb korig, alsó ágaitól igen könnyen megtisztul és hosszú, sima törzset növeszt. Frömbling azt állítja, hogy egykoru és törzsenkinti elegyben sem vész ki a bükk közül. Megtelepítésére legjobbnak a vetést tartja, bajos azonban mindig elegendő makkot kapni, mert a kocsánytalan tölgy ritkán terem makkot. A magkereskedők sem választják mindig külön a két tölgyfaj makkját. Ez okból gyakran a csemete-neveléshez illetőleg ültetéshez kell fordulni. A közbelegyítés, nevezetesen vetés által, már a bükkállab felujtásának előrehaladott korában a még lábön álló öreg állabmaradék alatt történhetik. Ültetésnél legalább oly magas csemeték használandók, mint a milyen magas a környező bükkserdény.

A kőris és juhar közbelegyítését szerző ott, ahol néhány ilynemű anyafa tul nem tartható, szintén vetés által véli legjobban elérhetőnek, mely szintén néhány évvel a vágás előtt végzendő.

(Közli: *Bund K.*)

Hivatalos közlemények.

I.

Hirdetmény az 1896. év tavaszán megtartandó erdészeti államvizsga tárgyában.

17439/96. — A f. évi tavaszi erdészeti államvizsgálat f. évi április hó 20.-án és az erre következő napokon a fennálló szabályzat értelmében Budapesten az országos erdészeti egyesület székházában délelőtti 9 órakor fog megkezdetni és folytatólag megtartatni.

A vizsgára jelentkezők felhivatnak, hogy a vizsga letehetésére nyert engedélyt a vizsga kezdete előtt a bizottság elnökének bemutatassák.

Budapest, 1896. évi márczius hó 7.-én.

Földmivvelésügyi m. kir. ministerium.

II.

Az államvizsgáló bizottság tagjainak kinevezése.

A földmivvelésügyi m. k. minister az erdészeti államvizsgáló bizottságba, melynek állandó elnöke Bedő Albert államtitkár, bizottsági tagokul 1896—1901. években megtartandó államvizsgák idejére (1895. évi 100.973 számú rendelettel):

Almássy Andor m. kir. erdőtanácsost,
Bartha Gyula kir. erdőfelügyelőt,
Belházy Emil m. kir. főerdőtanácsost,
Csiby Lőrincz m. kir. erdőmester és erdőakadémiai tanár-helyettest,

Csik Imre kir. erdőfelügyelőt,
báró Feilitzsch Arthur m. kir. erdőigazgatót,
Fekete Lajos m. kir. főerdőtanácsos s erdőakadémiai tanárt,
Garlathy Kálmán m. kir. erdőigazgatót,
Havas József m. kir. erdőigazgatót,
Horváth Sándor m. kir. főerdőtanácsost,
Illés Nándor nyug. m. kir. főerdőtanácsost,
Kallina Károly m. kir. főerdőmestert,
Podhradzsky András Coburg hercegi erdőigazgatót,
Rutska Tivadar m. kir. főerdőtanácsost,
Scholcz Ottó uradalmi erdőmestert,
Sóltz Gyula m. kir. ministeri tanácsost,
Szabó Adolf m. kir. erdőigazgatót,
Tavi Gusztáv m. kir. erdőtanácsost,
Tomesányi Gyula m. kir. erdőigazgatót,
Vadas Jenő m. kir. erdőtanácsos s erdőakadémiai tanárt nevezte ki.

III.

Pályázat erdősítési jutalmakra.

6296/I/4 896. szám. — Az országos erdei alaphól a magasabb hegységek fensíkjainak, tetőinek és gerinczeinek, vagy meredek oldalainak s közgazdasági érdekből erdészetileg mivelendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó vagy kögörgöttegek megakadályozása, szélvészrek és vizek rombolásának, valamint a futóhomok tovább terjedésének meggátlása végett az 1879. évi XXXI t. cz. 165 §-ában megjelölt erdősítés közgazdasági szempontból szükséges, s a melyeken létrejövő erdők véderdőkül fognak szolgálni, a f. évre 6 nagy jutalmat és 6 elismerő jutalmat tűzött ki, és pedig:

2 elsőrendű nagy jutalmat egyenkint	1000	koronával
2 másodrendű	800	"
2 harmadrendű	500	"
2 elsőrendű elismerő	400	"
2 másodrendű	200	"
2 harmadrendű	100	"

Versenyezhetnek mindazon erdősítések, a melyek a folyó évben *nem állami költségen* foganatosítottak, még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszonöt) k. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy vagy két tagban legalább 10 (tiz) k. holdra terjednek. Versenyezhetnek erdőbirtokosok, birtokos testületek, polgári egyházi vagy urbéres községek s illetve erdőtisztek, kiknek költségén s illetve kiknek tanácsa szerint és felügyelete alatt az erdősítés teljesített, feltéve, hogy a jutalom odaitélésének idejében azok a jutalmazott új erdőnek még birtokában vannak, illetve azt erdőtiszti minőségben kezelik s az erdősített területet a beerdősítés biztos sikerének elősegítése végett a folyó évtől, vagy az első munkálatoktól kezdve a jutalom odaitélésének idejéig állandóan gondozták s a versenyző területen netalán pótlólag szükséges újabb erdősítési munkálatokat is évenként eszközölték s a létrejövő erdőnek véderőnként való kezelése iránt intézkedtek.

A jutalmak az 1901 évben szolgáltattak ki, s azok két

harmadrésze az erdősítés költségeit viselő erdőtulajdonost, egy harmadrésze pedig az erdősítést teljesítő erdőtisztet illeti.

A jutalmakat az országos főerdőmester vagy helyettesének elnöklete alatt erdőtisztekből alakított 5 tagú bizottság itéli oda, a beerdősülés s illetve a szükséges állabalakulás biztosításának megtörtént igazolása alapján, a teljesített erdősítés közérdekű becsének sorrendje és minősége szerint.

A bíráló bizottság ítéletének alapjául szolgálnak az illetékes közig. erdészeti bizottságnak s illetve a kir. erdőfelügyelőnek a versenyző erdősítések felett adott javaslatai és a bíráló bizottság részéről esetleg teljesítendő helyiszemlék.

A kik a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak, a folyó év tavaszán történő erdősítést, legkésőbb *f. évi július hó végéig* a f. év őszén történő erdősítést pedig legkésőbb *f. évi december hó 25-éig*, az erdősítés helyének, telekkönyvi számának, a terület nagyságának (kat. holdakban) az erdősítésre használt fanemek, illetve fanemeknek s utóbbi esetben azok elegyarányának pontos megjelölése mellett nálam jelentsék be. A pályázati feltételek meg nem tartása a versenyből való kizárást vonja maga után.

Budapesten, 1896. évi márczius hó.

Földművelésügyi m. kir. minister.

Különfélék

Emlékfák az ezredévi nemzeti ünnep emlékére. Lapunk jelen füzetében, az „Erdészeti Rendeleték Tára“ czimű rovatban, közöljük a földművelésügyi minister körrendeletét, melyet a ministerium körében működő valamennyi hivatalhoz és intézethez intézett avégből, hogy azok „a nemzeti ünnep emlékének lehető hosszú időre való megőrzéséhez az ősidőktől fogva divó szokást követve, millenáris emlékfák és facsoportok ültetésével“ ugy maguk hozzájáruljanak, valamint, hogy ezen eszmének vidékükön hiveket szerezzenek.